

Похоть *с. ж. у Рак. с. м.* похоть: Млады, учѣте ся да разли-
чявате похотѣтъ отъ любовѣтъ. *П. 18.* И рѣката на неговитѣ похоти
(*der Strom Seiner Lüste*) ште да потече по-слободно. *Рш. 8.* Хитри
лжави сж' клеветници Сквърни усърдни исполнители Пльтскаго по-
хота на вся Турцы, Гнжсни въ общѣ сж' придатели! *Гн. 80.*

Похрѡмва *м. дл. (за конь)* прихрамываетъ. *Бог.*

Похрупнѣ *м. св.* похрупаю: Дай ни и отъ онези закъвьржди-
ченитѣ гевреци да си похрупнѣме. *Зж. 86.*

Похру́скамъ *м. св.* похрунцу: Хайде давайте си политѣ да ви
дамъ да похрускате!—И той ни насипа въ полите катжрки, еблебия и
смокини. *К. III, 137.*

Похта *с. ж.* аншетитѣ (*син. ицахъ*): А пакъ похтата (*ицахътъ*)
му е съвсѣмъ развалена. *Л. Д. 1869 р. 112.*

Похубавѣж *м. св.* похорошѣю. *ср. хубавѣж.*

Похубавѣ *м. св.* украшу: Тогава никакъвъ прахъ, никоя по-
мада нѣма да ѣ похубавѣ. *Л. Д. 1873 р. 76.*

Поху́лѣ *м. св.* похулю. *Ц. ср. ху́лѣ.*

Поцалу́вамъ *м. св.* поцѣлую: Осигѣ, душко, поцалувай госпо-
дарина си! *Ревизоръ, 74.*

Поцѣпнѣ *м. св.* **Поцѣпѣвамъ** *м. дл.* расцеплю, щеплю; ра-
сколю, раскалываю; раздѣлю,—яю: Нѣ колкото многобройни и да были
Словенети еще отъ старинѣ были поцѣпени. *Л. Д. 1872 р. 213.*

Поцѣпнѣ са *м. св.* **Поцѣпѣвамъ са** оцѣпенѣю, цѣпенѣю:
Азъ трѣбваше съ сила да го заведеа у дома си дѣто той пристоя нѣ-
колко дни цѣлѣ поцепенѣ и безъ да са мрѣднеше. *ѡв. 75 р. 141.* Цѣ-
лото му тѣло затренеря, той са виждаше да са поцѣпѣва. *ѡв. р. 152.*
Сичкы стояжъ като поцѣпнѣны. *Р. 48.*

Поцѣрѣ *м. св.* поцѣчу: Мама ми да ма поцѣри Съ топло вино
медяно. *Темекупа, 62. ср. цѣрѣ.*

Поцрѣ́вамъ *м. дл.* щечечу: Малкитѣ птиченца мило поцрѣ-
кватъ. *В. Гусла, 45.*

Поцрѣ́намъ *м. св.* одѣну въ трауръ: Ако си ергенъ, ела кай
мене, Ако си женетъ, бегай отъ тува, Ходи по патотъ, скрѣши вра-
тотъ. Я лудо ли ѣ тихо говори: Я су женето су поцрѣнето, Што жена
водашъ, што харо водашъ. *В. 327. ср. почернѣ.*

Поцрѣ́нѣж *м. св. зап. бол.* почернѣю: Покри Недо, покри,
Тоето бело лице, Да не поцрѣнесеъ И да не изгоришъ. *В. 169.*

Поча́камъ Почѣ́камъ *м. св.* подожду: Рекохъ, че штѣ го
почакамъ за борчѣтъ. *Тб. 60.* Постоѣй почѣкаѣ, либе ле! Не дей ми
ходи. *Кн. 168.* „Почекаѣ ме Радичъ юнакъ Да докланѣмъ икиндѣ“.